

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

Prima instanță: Judecătoria Telenești (jud.V. Stihî)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud.T. Duca, S. Procopciuc, A. Albu)

Dosarul nr.2ra-1546/14

Î N C H E I E R E

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ

07 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia, Dumitru Mardari

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Justiției împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 26 noiembrie 2013, adoptate în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ureche Anatolie, Stratan Zinaida, Scurtu Ion împotriva Ministerul Justiției, intervenienți accesorii Ministerul Afacerilor Interne, Procuratura Generală privind recuperarea prejudiciului material și moral

a c o n s t a t a t:

La 13 martie 2013 Ureche Anatolie, Stratan Zinaida, Scurtu Ion au formulat acțiune civilă în judecată către Ministerul Justiției privind recuperarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamanții au invocat că, la 6 martie 2008 de către organul de urmărire penală a fost intentat dosar penal împotriva lor, iar la 27 martie 2008 au fost puși sub învinuire în temeiul art. 329 alin. 1 Cod penal și, în privința lor a fost aplicată măsura preventivă - obligația de a nu părăsi localitatea. La 16 iunie 2009 prin sentința Judecătoriei Telenești au fost achitați pe motiv că fapta lor nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii. Sentința de achitare a fost menținută prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 06 aprilie 2011 și decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 06 martie 2012. Reclamanții menționează că pe parcursul a 4 ani au fost ținuti într-o atmosferă de presiune psihică, timp de 4 ani în privința lor a fost menținută obligația de a nu părăsi localitatea.

Prin încheierea Judecătoriei Telenești din 03 aprilie 2013 și 15 mai 2013 s-au conexasat într-un singur proces pricinile civile menționate.

Prin încheierea Judecătoriei Telenești din 03 aprilie 2013 au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii Ministerul Afacerilor Interne și Procuratura Generală a RM.

Prin hotărârea Judecătoriei Telenești din 06 august 2013 acțiunea s-a admis parțial. S-a încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Ureche Anatolie prejudiciul material în mărime de 3100 lei, prejudiciul moral în mărime de 40000 lei și 8000 lei cheltuieli de asistență juridică.

S-a încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Stratan Zinaida prejudiciul material în mărime de 3100 lei, prejudiciul moral în mărime de 40000 lei și 7600 lei cheltuieli de asistență juridică.

S-a încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Scurtu Ion prejudiciul material în mărime de 3100 lei, prejudiciul moral în mărime de 40000 lei și 8000 lei cheltuieli de asistență juridică (f.d.135-137 vol.I).

Prin Decizia Curții de Apel Bălți din 26 noiembrie 2013 a fost admis apelul declarat de Ministerul Justiției, modificată hotărârea Judecătoriei Telenești din 06 august 2013 în partea încasării cheltuielilor de transport prin micșorarea sumei dispuse spre încasare de la 3100 lei la 133,8 lei. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută (f.d.168-172 vol.I).

La 06 martie 2014, recurentul Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 26 noiembrie 2013, solicitând casarea, sau după caz modificarea deciziei instanței de apel în sensul diminuării sumei acordate cu titlu de prejudiciu moral și cheltuieli pentru asistență juridică, corespunzător sumelor acordate în cauze similare de către Curtea europeană a drepturilor omului.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, ținând cont de natura dreptului lezat, de durata măsurilor preventive aplicate, de statutul intimaților, consideră că suma acordată de instanța de fond ca despăgubire morală, care a și fost menținută de către instanța de apel, este exagerată, neechitabilă suferințelor invocate.

Prin referința din 16 aprilie 2014 Procuratura Generală a solicitat admiterea cererii de recurs declarate de Ministerul Justiției, casarea hotărârii Judecătoriei Telenești și a deciziei Curții de Apel, în sensul diminuării prejudiciului moral și material și stabilirea acestora în limite rezonabile.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Recurentul Ministerul Justiției în cererea de recurs temeiuri prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă nu au invocat.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității recursului constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acest argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că atât instanța de fond, cât și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de recurentul Ministerul Justiției în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ministerul Justiției.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari